

Обетована земя

Ти, който не спираш да тичаш
По конец, опънат над пропаст от съмнения
Ти, чиито стъпки, дори, са отправени все още към обетована земя
Пътят, към която никой не знае

Спомни си за миг за отминалия покой
Заслушай се в далечните гласове на мъдреците
И в ехото на светите писания
Които все още отекват във вечната тишина

Вече нищо не се сътворява, без да пропадне
В буйния поток от тъмна прах
Вече нищо не разцъфва
В почвата на днешния хаос

Дървото остава, люлката му опетнена
Птицата полита, хоризонтът ѝ осквернен
А ние изживяваме нашите ефимерни щастия
Изгребвайки и последните капки кръв на Земята

Ти, чиито думи са ми чужди
Но който също се надява нашият свят да се възроди
Присъедини се към нас, остави душата ти се слее с потока на нашите хорове
За да посее зрънцата на един по-добър свят

Остави душата ти да се рее по течението на нашите гласове
За да възпява най-чистия мир

Obetovana zémya

Ti, koyto ne spirach da titchach
Po konéts, opunat nad propast ot sumneniya
Ti, tchiito stupki dori, sa opravéni vsé ochté kum obétovana zémya
Putyat, kum koyato nikoy né znaé

Spomni si za mig za otminaliya pokoy
Zaslouchay sev daléchnite glasové na mudrétsité
Iv éhhoto na svétite pisaniya
Koito vsé ochté otékvat vuv vétchnata tichina

Vétché nichto né sé sutvoryava, béz da propadné
V bouyniyat potok ot tumna prah
Vétché nichto né raztsufva
V potchvata na dnéchniya hhaos

Durvoto ostava, liulkata mou opétnéna
Ptitsata polita, hhorizontut i oskvérnén
A nié izjivyavamé nachité éfimerni chtastiya
Izgrébvayki i poslédnité kapki kruv na Zémyata

Ti, tchiito doumi sa mi tchoujdi
No koyto suchto sé nadyava nachiyat svyat da se vuzrodi
Prisuédini sé kum nas, ostavi douchata ti da sé sléé s potoka na nachité hhôrové
Za da poséé zruntsata na edin po-dobur svyat

Ostavi douchata ti da sé réé po tétchéniéto na nachité glasové
Za da vuzpyava nay-tchistiy mir

Bulgarian adaptation from “Terre promise” : Aneta Todorova et Kalin Veltchev,
(association Orpheus), orpheus.abbac@gmail.com